

Republika Srbija
VRHOVNI KASACIONI SUD
Kzz 50/10
19.05.2010. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni kasacioni sud, u veću sastavljenom od sudija: Anđelke Stanković, predsednika veća, Nevenke Važić, Ljubice Knežević-Tomašev, Veska Krstajića i Mirjane Ivić, članova veća, sa savetnikom Vesnom Veselinović, zapisničarem, u krivičnom predmetu okrivljenog N.M, zbog krivičnog dela krađe iz člana 203. stav 1. Krivičnog zakonika, odlučujući o zahtevu za zaštitu zakonitosti Republičkog javnog tužioca Srbije Ktz. broj 209/09 od 09.09.2009. godine, podignutom protiv pravnosnažnih presuda Opštinskog suda u Leskovcu K. 977/07 od 19.08.2008. godine i Okružnog suda u Leskovcu Kž. broj 829/08 od 28.01.2009. godine, u sednici veća održanoj u smislu člana 422. stav 3. Zakonika o krivičnom postupku u odsustvu uredno obaveštenih Republičkog javnog tužioca, okrivljenog N.M. i njegovog branioca, advokata B.S, dana 19.05.2010. godine, doneo je

P R E S U D U

Delimičnim uvažanjem zahteva za zaštitu zakonitosti Republičkog javnog tužioca Srbije Ktz. broj 209/09 od 09.09.2009. godine, UTVRĐUJE SE da je povređen zakon u korist okrivljenog N.M. i to presudom Opštinskog suda u Leskovcu K. 977/07 od 19.08.2008. godine - član 368. stav 1. tačka 11. ZKP-a, a presudom Okružnog suda u Leskovcu Kž. broj 829/08 od 28.01.2009. godine - član 380. stav 1. tačka 1. u vezi člana 368. stav 1. tačka 11. ZKP-a, dok se u ostalom delu zahtev za zaštitu zakonitosti odbija kao neosnovan.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Opštinskog suda u Leskovcu K. 977/07 od 19.08.2008. godine, okrivljeni N.M, oslobođen je od optužbe da je izvršio krivično delo krađe iz člana 203. stav 1. KZ-a.

Presudom Okružnog suda u Leskovcu Kž. broj 829/08 od 28.01.2009. godine odbijena je kao neosnovana žalba Opštinskog javnog tužioca u Leskovcu, a prvostepena presuda je potvrđena.

Republički javni tužilac protiv ovih presuda podigao je zahtev za zaštitu zakonitosti broj Kpz. 209/09 od 09.09.2009. godine, zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka iz člana 368. stav 1. tačka 11. ZKP-a u vezi člana 367. tačka 1. ZKP-a, povrede krivičnog zakona iz člana 369. tačka 5. u vezi člana 367. ZKP-a, bitne povrede odredaba krivičnog postupka iz člana 380. stav 1. tačka 1. ZKP-a u vezi člana 368. stav 1. tačka 11. ZKP-a i pogrešne primene zakona iz člana 369. tačka 5. u vezi člana 367. tačka 2. ZKP-a, sa predlogom da Vrhovni sud uvažanjem zahteva za zaštitu zakonitosti utvrdi da je ovim presudama povređen zakon u korist okrivljenog N.M.

Vrhovni kasacioni sud je održao sednicu veća u smislu člana 422. stav 3. ZKP-a u odsustvu uredno obaveštenih Republičkog javnog tužioca, okrivljenog N.M. i njegovog branioca, advokata B.S, na kojoj sednici je razmotrio spise predmeta sa presudama protiv kojih je zahtev podignut i po oceni navoda i predloga iznetih u zahtevu, odlučujući na osnovu člana 90. stav 1. Zakona o uređenju sudova („Službeni glasnik“ broj 116 od 22.12.2008. godine), našao:

Zahtev za zaštitu zakonitosti je delimično osnovan.

Vrhovni kasacioni sud nalazi da se osnovano zahtevom za zaštitu zakonitosti ističe da je prvostepena

presuda doneta u korist okrivljenog, uz učinjenu bitnu povredu odredaba krivičnog postupka iz člana 368. stav 1. tačka 11. ZKP-a, jer ne sadrži razloge o odlučnim činjenicama.

Naime, prvostepeni sud u obrazloženju presude navodi da nalazi da nije dokazano da je okrivljeni izvršio krivično delo krađe iz člana 203. stav 1. Krivičnog zakonika, s`obzirom na to da vrednost oduzetog mobilnog telefona ne prelazi iznos od 15.000,00 dinara (što je zakonsko obeležje ovog krivičnog dela), pa bi se u njegovim radnjama sticala zakonska obeležja krivičnog dela sitne krađe iz člana 210. KZ, ali imajući u vidu da je u pitanju imovina građana, u kom slučaju se krivično gonjenje za to krivično delo preuzima po privatnoj tužbi, i da je oštećena izjavila da ne preuzima krivično gonjenje, niti je istakla imovinsko-pravni zahtev, to je sud okrivljenog, primenom člana 355. tačka 3. ZKP-a, oslobodio od optužbe da je izvršio krivično delo krađe iz člana 203. stav 1. KZ-a.

Međutim, po oceni Vrhovnog kasacionog suda, za postojanje krivičnog dela sitna krađa iz člana 210. stav 2. u vezi stava 1. Krivičnog zakonika, potrebno je da budu ostvarena kumulativno dva uslova i to objektivni – da vrednost ukradene stvari ne prelazi iznos od 15.000,00 dinara i subjektivni uslov – postojanje namere kod učinioca da pribavi malu imovinsku korist.

Dakle, za određivanje pravne ocene dela okrivljenog, kao krivičnog dela sitne krađe, nije dovoljna samo vrednost oduzete stvari, odnosno visina protivpravno pribavljene imovinske koristi do 15.000,00 dinara, nego je neophodno postojanje umišljaja kod učinioca koji mora biti usmeren na pribavljanje male protivpravne imovinske koristi.

U konkretnom slučaju, prvostepeni sud je propustio da dâ razloge o subjektivnom odnosu okrivljenog prema izvršenom delu jer u presudi nije obrazložio kakva je namera bila kod okrivljenog prilikom oduzimanja mobilnog telefona, zbog čega je ostalo nejasno da li je umišljaj okrivljenog bio upravljen na pribavljanje male imovinske koristi, pa kako je sud dužan da u smislu člana 361. stav 7. ZKP-a u obrazloženju presude potpuno i određeno iznese koje činjenice i iz kojih razloga uzima kao dokazane ili nedokazane, i kako u prvostepenoj presudi nema razloga o svim odlučnim činjenicama, to je prvostepeni sud učinio bitnu povredu odredaba krivičnog postupka iz člana 368. stav 1. tačka 11. ZKP-a.

Drugostepeni sud je na osnovu člana 380. stav 1. tačka 1. ZKP-a, po službenoj dužnosti, a i po žalbi OJT bio u obavezi da ispita da li prvostepena presuda sadrži bitne povrede odredaba krivičnog postupka, a kako drugostepeni sud odlučujući o žalbi nadležnog javnog tužioca izjavljenoj protiv prvostepene presude, nije u smislu navedene zakonske odredbe, reagovano na opisanu bitnu povredu odredaba krivičnog postupka u prvostepenoj presudi i istu po službenoj dužnosti ili po žalbi ukinuo, već je našao da pobijana presuda nije zahvaćena bitnim povredama odredaba krivičnog postupka na koje drugostepeni sud pazi po službenoj dužnosti, to je i presudom Okružnog suda u Leskovcu Kž. broj 829/08 od 28.01.2009. godine, povređen krivični zakon iz člana 380. stav 1. tačka 1. u vezi člana 368. stav 1. tačka 11. ZKP-a, u korist okrivljenog.

Nadalje, Vrhovni kasacioni sud nalazi da je u ostalom delu zahtev za zaštitu zakonitosti neosnovan iz sledećih razloga:

- neosnovano se zahtevom za zaštitu zakonitosti pobijaju navedene pravnosnažne presude zbog povrede krivičnog zakona iz člana 369. tačka 5. u vezi člana 367. ZKP-a, jer se odredba člana 369. tačka 5. ZKP-a odnosi na prekoračenje ovlašćenja koje sud ima po zakonu u pogledu odluke o kazni, uslovnoj osudi ili sudskoj opomeni, odnosno odluke o meri bezbednosti, oduzimanju imovinske koristi ili opozivanju uslovnog otpusta, a u konkretnom slučaju okrivljeni je oslobođen od optužbe primenom člana 355. tačka 3. ZKP-a, što je sud bio ovlašćen da učini;

- pored toga, neosnovano se zahtevom Republičkog javnog tužioca ukazuje da su prvostepeni i drugostepeni sud povredili odredbu člana 367. ZKP-a, s`obzirom da ovaj član propisuje zakonske osnove po kojima se presuda može pobijati žalbom, koje je pravo nadležni javni tužilac iskoristio izjavljujući žalbu protiv prvostepene presude, o kojoj žalbi je drugostepeni sud odlučio svojom presudom Kž. broj 829/08 od 28.01.2009. godine.

S`obzirom na to da je zahtev delimično osnovan, a podignut je na štetu okrivljenog, Vrhovni kasacioni sud je samo konstatovao povrede zakona, ne dirajući u pravnosnažnu odluku i odlučio kao u izreci presude saglasno članu 425. stav 2. ZKP-a i članom 424. ZKP-a.

Zapisničar-savetnik,

Vesna Veselinović, s.r.

Predsednik veća-sudija,

Anđelka Stanković, s.r.